

"Väljapää"

Ma ütlen kolijul. Süda on ammu läbi ja paari tunni pärast peaks päike tõusma. Iloo päikese tõusuga ma muutun. Ma ei oska rõnodeline panna, kellele. Illetin oleks kõige parem rõna sellele.

"Paari tunni pärast muutud sa meenugude ja arud võitlema ole ning ruuma pole. Eludat sa annat tunned?" küsis Merli.

"Kui jube," pöndusin päris poold, "ma ei tumeegi midagi. Tahaks, et see ei juba taktid saaks."

Ajain jalad üle küsi "võre ning kõrgemalid neid. Kui päike välja tuleb, saab minut ramaruugene koletis, nagu Merli on. Ta on justkui vampiiri ja lüakendi nagu Aga mitte päriselt. Päris silmad on tulipunaad. See tähendab, et ta on alfa. Alfa tähendab, et ta on oma karja juht.

"Merli! Alfa! Kingid mustad linnud tulevad!" karjui Merliie parem käsi, lesta.

"Need on varred, va tohman!" naeris päris.

"Aga miks need varred näevad välja, nagu neiloleks marutaud kalla?" jälgin linde pikravalt.

"Alki nad on lihtsalt väinud?"

"Või on hoopis valgupeletajad?" ajain ennast püsti ning uurisin linde.

"Sul võib isegi õiguse olla," oli Merli vihane.

"Kul on vaja ära muutuda, Merli! Ma ei saa varem väidelda, see pole võimalik!" olin ma juba paanika.

"Me peame sa ära viima!" karkis Merli.

Homent hiljem oli kõik jube.

...

Ajain silmad ning ma näin osu, et olen trellidega seumis. Ilan nad tehti teadagi nii? Ja mis halkeas mu

